

Evelýna

Václav Neckář

Evelýna, Evelýna,
před ní svit hvězd pohasíná,
Evelýna, Evelýna,
bere svůj žár slunci z klína.

Evelýna, Evelýna,
kdo jí zná, ten neusíná.
Evelýna, Evelýna,
odmítá i manekýna.

Slova jsou jen stín,
roztajou jak cín.
Zrána, Evelýna, Evelýa.

Evelýna, Evelýna,
v očích má dvě číše vína,
Evelýna, Evelýna,
oživlý sen harlekýna.

Slova jsou jen stín...

Evelýna, Evelýna,
její smích je gilotína.
Evelýna, Evelýna,
s úsměvem mou lásku stíná.